

บทที่ ๒

การประเมินสถานการณ์

ด้านการส่งเสริมคุณธรรมของจังหวัดบึงกาฬ

๒.๑ สถานการณ์ทางสังคมของจังหวัดบึงกาฬ

จังหวัดบึงกาฬมีสภาพภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะพื้นที่เรียวยาวตามลำน้ำโขงซึ่งเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความยาวของชายแดนประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร ในพื้นที่ ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอปากคาด อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอบุ่งคล้า และอำเภอบึงโขงหลง ประชาชนทั้งสองฝั่งได้มีการติดต่อไปมาหาสู่ในฐานะเครือญาติ การซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าเพื่อการเกษตรบริเวณชายแดนไทย-ลาว ตลอดปีที่ผ่านมามีความสงบเรียบร้อยไม่ปรากฏเหตุการณ์กระทบกระทั่งกับประเทศเพื่อนบ้าน ในขณะเดียวกันความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านระดับท้องถิ่นเป็นไปด้วยดีมีการประสานความร่วมมือในการรักษาความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดนระหว่างเจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายอย่างต่อเนื่อง สำหรับสถานการณ์การกระทำผิดกฎหมายซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงประเทศในพื้นที่ชายแดนยังคงมีปรากฏอยู่เสมอ โดยเฉพาะการลักลอบค้ายาเสพติด สิ่งผิดกฎหมายอื่นๆ ฯลฯ

ในการรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๖๐ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดบึงกาฬ ได้จัดเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม – มิถุนายน ๒๕๖๐ เก็บรวบรวมโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

- ๑) สถานการณ์เด็ก
- ๒) สถานการณ์เยาวชน
- ๓) สถานการณ์วัยแรงงาน
- ๔) สถานการณ์ผู้สูงอายุ
- ๕) สถานการณ์ครอบครัว
- ๖) สถานการณ์ชุมชน

โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

บทสรุป สถานการณ์ทางสังคมจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๖๐ มีประเด็นปัญหาทางสังคมสำคัญอยู่ ๕ เรื่อง จัดลำดับความสำคัญของแต่ละเรื่องไว้ ๕ ระดับ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังตารางต่อไปนี้

ลำดับ	๑. เด็ก	๒. เยาวชน	๓. วัยแรงงาน	๔. ผู้สูงอายุ	๕. ครอบครัว	๖. คนพิการ
๑	อยู่ในครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก ๑.๐๖ (๑,๔๒๔)	อยู่ในครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก ๑.๕๗ (๖๒๘)	อยู่ในครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก ๐.๓๙ (๖๑๖)	อยู่ในครอบครัวยากจน/ ยากลำบาก ๑.๓๐ (๖๔๓)	ติดเหล้า/เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ๐.๓๘ (๑๑๙)	ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ คนพิการ
๒	ติดเกม ๐.๔๒ (๕๗๐)	ติดเกม ๑.๕๘๗)	ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่ อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพัก อาศัย ๐.๓๕ (๕๕๑)	ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่ อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพัก อาศัย ๐.๘๖ (๔๒๔)	ติดเกม ๐.๑๙ (๑๘๖)	ขาดแคลนกาย อุปกรณ์
๓	ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่ อยู่อาศัยไม่เหมาะสม ๐.๒๕ (๓๓๔)	ติดเหล้า/เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ๑.๑๓ (๔๔๙)	ติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์/ ยาเสพติด ๐.๒๒ (๓๕๐)	ดูแลบุคคลในครอบครัว อาทิ เด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ ๐.๕๘ (๒๘๖)	ติดการพนันต่าง ๆ ๐.๑๗ (๑๖๑)	-
๔	มั่วสุมและทำร้ายกาญให้ ชาวบ้าน ๐.๒๓ (๓๑๔)	ติดยาเสพติด ๐.๖๘ (๒๗๐)	ติดยาเสพติด ๐.๑๕ (๒๔๑)	ติดการพนัน ๐.๓๘ (๑๘๙)	ติดยาเสพติด ๐.๑๕ (๑๔๔)	-
๕	ดูแลบุคคลในครอบครัว อาทิ เด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ ๐.๒๓ (๓๐๙)	มั่วสุมและทำร้ายกาญให้ ชาวบ้าน ๐.๔๓ (๑๗๒)	ติดการพนัน ๐.๑๔ (๒๑๙)	ผู้สูงอายุที่ต้องเลี้ยงดูหลาน ตาม ลำพัง ๐.๒๘ (๑๓๗)	มั่วสุมและทำร้ายกาญให้ ชาวบ้าน ๐.๑๒ (๑๑๙)	-

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดบึงกาฬ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๐

จากตารางนี้จะเห็นได้ว่าในภาพรวมของจังหวัดบึงกาฬ มีสถานการณ์ทางสังคมที่เป็นปัญหาสำคัญ อันดับที่ ๑ คือ อยู่กับครอบครัวยากจน อันดับที่ ๒ คือ ติดเกม อันดับที่ ๓ คือ ติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อันดับที่ ๔ คือ ติดยาเสพติด และอันดับที่ ๕ คือ มั่วสุมและทำรำคาญให้ชาวบ้าน ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายระดับพื้นที่ (อปท.) จำนวน ๕๙ แห่ง

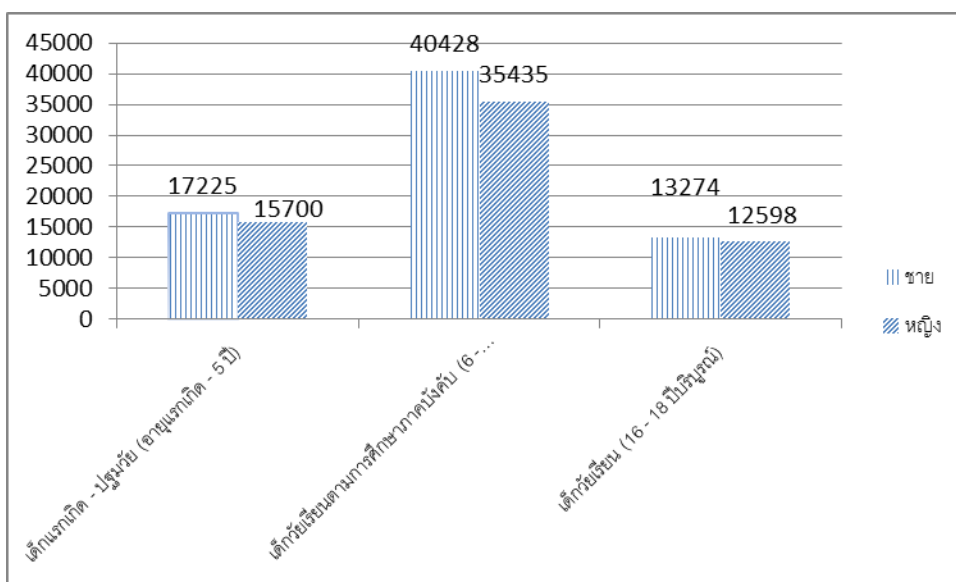
คำนิยาม

“ข้อมูลสถานการณ์ทางสังคม” หมายถึง ข้อมูลที่บ่งชี้ลักษณะของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องให้การคุ้มครอง เพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิต ที่สามารถใช้ประโยชน์ในการป้องกัน และแก้ไขความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคม รวมถึงข้อมูลสถานการณ์ของประเด็นปัญหาทางสังคมสำคัญ ที่เกิดขึ้นในรอบปี

“รายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับจังหวัด” หมายถึง รายงานข้อมูลด้านสังคมในระดับจังหวัดที่อาศัย ข้อมูลจากท้องถิ่นต่างๆ และข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งที่เกี่ยวข้องในจังหวัด

๑) สถานการณ์เด็ก

แผนภูมิที่ ๑ แสดงจำนวนของเด็กจำแนกตามช่วงวัย

จากแผนภูมิที่ ๑ การเก็บข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดบึงกาฬ จำนวน ๕๙ แห่ง ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ พบว่ามีจำนวนเด็กที่มีอยู่ ๑๓๔,๖๖๐ คน แยกตามช่วงวัยใน ๓ วัย คือ ๑) เด็กแรกเกิด - ปฐมวัย (อายุ ๐ - ๕ ปี) จำนวน ๓๒,๙๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๔๕ ๒) เด็กวัยเรียนตามการศึกษาภาคบังคับ (อายุ ๖ - ๑๕ ปี) จำนวน ๗๕,๘๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๓๔ ๓) เด็กวัยเรียน (อายุ ๑๖ - ๑๘ ปี) จำนวน ๒๕,๘๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๒๑

ตารางที่ ๑ แสดงสถานการณ์สถานะความเป็นอยู่ของเด็ก

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น%
๑. อยู่ในครอบครัวยากจน/ยากลำบาก	คน	๗๗๐	๖๕๔	๑,๔๒๔	๑.๐๖
๒. อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ ถูกทอดทิ้ง	คน	๕	๓	๘	๐.๐๑

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น%
๓.ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย	คน	๑๕๗	๑๗๗	๓๓๔	๐.๒๕
๔.ดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้ป่วย เรื้อรัง พิการ และจิตเวช	คน	๒๓๙	๗๐	๓๐๙	๐.๒๓

ตารางแสดงที่ ๑ สถานะความเป็นอยู่ของเด็ก จากการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่เด็กอยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก จำนวน ๑,๔๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๖ รองลงมาคือที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย จำนวน ๓๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๕ ดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้ป่วย เรื้อรัง พิการ และจิตเวช จำนวน ๓๐๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๓ และอยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ ถูกทอดทิ้ง จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๑

ตารางที่ ๒ แสดงเด็กที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	รวม	ชาย	หญิง	คิดเป็น%
๑. มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	คน	๒๗๕	๓๙	๓๑๔	๐.๒๓
๒. ดิดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	คน	๒๓๗	๓๒	๒๖๙	๐.๒๐
๓. ดิดยาเสพติด	คน	๒๕๖	๔๓	๒๑๙	๐.๒๒
๔. ดิดเกม	คน	๕๓๒	๑๓๘	๕๗๐	๐.๔๒
๕. ดิดการพนันต่าง ๆ	คน	๖๗	๒๐	๔๗	๐.๐๖
๖. เด็กที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวฯ	คน	๔	๒	๖	๐
๗. เด็กที่เป็นผู้กระทำความรุนแรงต่อผู้อื่นฯ	คน	๔	๕	๙	๐.๐๑
๘. เด็กที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรไม่พร้อมในการเลี้ยงดูบุตร	คน	-	๕	๕	๐
๙. เด็กที่ถูกบังคับใช้แรงงาน	คน	๐	๐	๐	๐
๑๐. เด็กที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน	คน	๐	๐	๐	๐

ตารางที่ ๒ แสดงเด็กที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จากการสำรวจ พบว่า เมื่อจำแนกจากพฤติกรรม ปัญหาส่วนใหญ่คือ ดิดเกม มีจำนวน ๕๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๒ รองลงมาคือมั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน จำนวน ๓๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๓ และดิดยาเสพติด จำนวน ๒๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๒

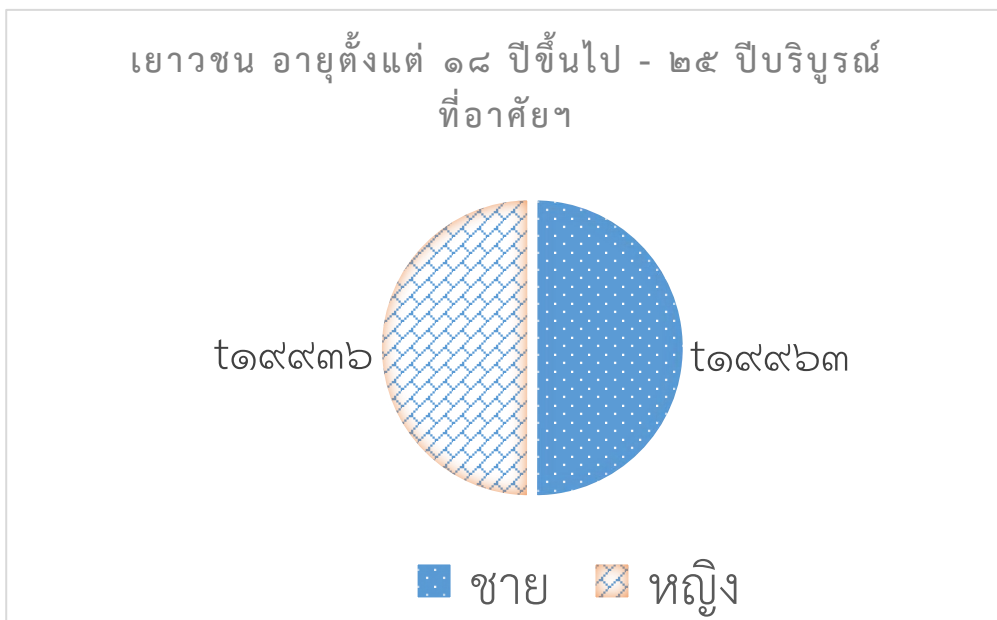
ตารางที่ ๓ แสดงสถานการณ์เด็กพิการ

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น%
๑. เด็กพิการที่จดทะเบียน	คน	๙๕๕	๗๗๓	๑,๗๒๘	๑๐๐
๒. การได้รับเบี้ยยังชีพของเด็กพิการที่จดทะเบียน	คน				
- ได้รับเบี้ยยังชีพ	คน	๙๘๗	๗๖๙	๑,๗๕๖	๙๙.๓๒
- ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ	คน	๘	๔	๑๒	๐.๖๘
๓. เด็กพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ (รถเข็นไม้เท้า ขาเทียม อื่นๆ)	คน	๑๔	๑๑	๒๕	//
๔. ศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็ก	คน	-	//	//	-

ตารางที่ ๓ แสดงสถานการณ์เด็กพิการ จากการสำรวจ พบว่า มีจำนวนเด็กพิการที่จดทะเบียน จำนวน ๑,๗๒๘ คน การได้รับเบี้ยยังชีพของเด็กพิการที่จดทะเบียน แยกเป็นได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๑,๗๕๖ คน ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๑๒ คน และพบว่า เด็กพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ (รถเข็น ไม้เท้า ขาเทียม อื่นๆ) จำนวน ๒๕ คน

๒) สถานการณ์เยาวชน

แผนภูมิที่ ๒ แสดงสถานการณ์ เยาวชน อายุตั้งแต่ ๘ - ๒๕ ปี ที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล

จากแผนภูมิที่ ๒ การเก็บข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด มีจำนวนเยาวชนที่มีอยู่จริง ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ พบว่ามีจำนวนเยาวชนทั้งหมด ๓๙,๘๙๙ คน เป็นชาย ๑๙,๙๓๖ คน เป็นหญิง ๑๙,๙๖๓ คน

ตารางที่ ๔ แสดงสถานะความเป็นอยู่ของเยาวชน

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น %
๑. อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก	คน	๓๔๑	๒๘๗	๖๒๘	๑.๕๗
๒. อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ถูกทอดทิ้ง	คน	๒๘	๑๘	๔๖	๐.๑๒
๓. ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย	คน	๕๕	๗๙	๑๓๔	๐.๓๔
๔. ดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้ป่วยเรื้อรัง พิการ และจิตเวช	คน	๑๙	๓๙	๕๘	๐.๑๕
๕. เยาวชนที่ต้องเลี้ยงดูบุตรตามลำพัง	คน	//	๓๙	๓๙	๐.๑๐

ตารางที่ ๕ สถานะความเป็นอยู่ของเยาวชนจากการสำรวจ พบว่าปัญหาส่วนใหญ่คือเยาวชนอยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก จำนวน ๖๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๗ รองลงมาคือ เยาวชนมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย จำนวน ๑๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๔ และดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้ป่วยเรื้อรัง พิการ และจิตเวช จำนวน ๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๕

ตารางที่ ๕ แสดงสถานการณ์เยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น %
๑. มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	คน	๑๖๘	๔	๑๗๒	๐.๔๓
๒. ดิดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	คน	๔๑๙	๓๐	๔๔๙	๑.๑๓
๓. ดิดยาเสพติด	คน	๒๒๖	๔๔	๒๗๐	๐.๖๘
๔. ดิดเกม	คน	๔๖๐	๑๒๖	๕๘๖	๑.๔๗
๕. การพนันต่างๆ	คน	๑๓	๑๐	๒๓	๐.๐๖
๖. เยาวชนที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน	คน	๔	๒	๖	๐
๗. เยาวชนที่ถูกบังคับใช้แรงงาน	คน	๔	๕	๙	๐.๐๑

ตารางที่ ๕ แสดงสถานการณ์เยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จากการสำรวจ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่คือ ปัญหาการ ติดเกม จำนวน ๕๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๗ รองลงมาคือติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน ๔๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๓ และติดยาเสพติด จำนวน ๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๘

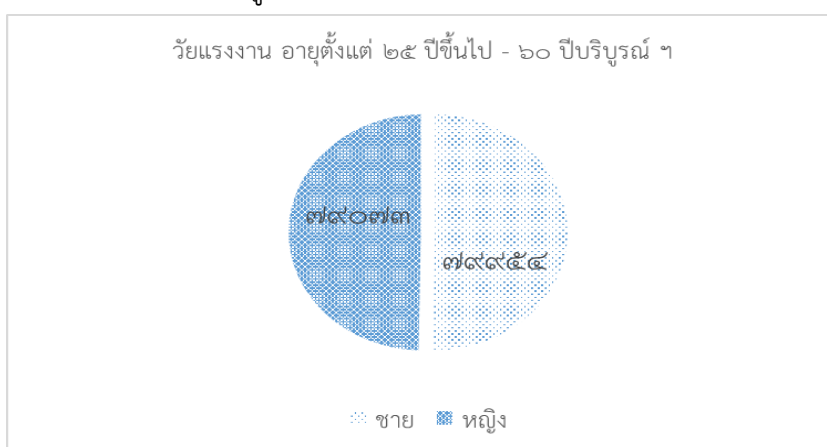
ตารางที่ ๖ แสดงสถานการณ์เยาวชนพิการ

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น %
๑ เยาวชนพิการที่จดทะเบียน	คน	๓๐๒	๑๙๒	๔๙๔	๑๐๐
๒. การได้รับเบี้ยยังชีพของเยาวชนพิการที่จดทะเบียน	คน				
- ได้รับเบี้ยยังชีพ	คน	๓๐๒	๑๘๖	๔๘๘	๙๘.๗๙
- ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ	คน	-	๖	๖	๑.๒๑
๓. เยาวชนพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ (รถเข็น ไม่เท้า ขาเทียม อื่น ๆ)	คน	๓๑	๕	๓๖	///
๔. ศูนย์การเรียนรู้สำหรับเยาวชน	แห่ง	-	-	///	///

ตารางที่ ๖ แสดงสถานการณ์เยาวชนพิการ จากการสำรวจ พบว่าเยาวชนพิการที่จดทะเบียน มีจำนวน ๔๙๔ คน เยาวชนพิการ ที่ได้รับเบี้ยยังชีพของเยาวชนพิการที่จดทะเบียน แยกเป็นได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๔๘๘ คน ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๖ คน เยาวชนพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ (รถเข็น ไม่เท้า ขาเทียม อื่น ๆ) จำนวน ๓๖ คน

๓) สถานการณ์วัยแรงงาน

แผนภูมิที่ ๓ แสดงสถานการณ์วัยแรงงาน

แผนภูมิที่ ๓ แสดงการเก็บข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดบึงกาฬ พบว่า มีจำนวนวัยแรงงานที่มีอยู่จริง จำนวน ๑๐๕,๐๒๖ คน เป็นชาย ๕๒,๕๑๓ คน เป็นหญิง ๕๒,๕๑๓ คน

ตารางที่ ๗ แสดงสถานะความเป็นอยู่ของวัยแรงงาน

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น %
๑. อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก	คน	๒๙๐	๓๒๖	๖๑๖	๐.๓๙
๒. อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ถูกทอดทิ้ง	คน	๔๓	๒๙	๗๒	๐.๐๕
๓. ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย	คน	๓๐๔	๒๔๗	๕๕๑	๐.๓๕
๔. ดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้ป่วย เรื้อรัง พิการ และจิตเวช	คน	๒๗	๒๓	๕๐	๐.๐๓

ตารางที่ ๗ สถานะความเป็นอยู่ของวัยแรงงาน จากการสำรวจ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่คือ อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก จำนวน ๖๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๙ รองลงมาคือ ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย จำนวน ๕๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๕ และอยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ถูกทอดทิ้ง จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๕

ตารางที่ ๘ แสดงสถานการณ์วัยแรงงานที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น %
๑. มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	คน	๘๒	๐	๘๒	๐.๐๕
๒. ดิดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	คน	๓๐๙	๔๑	๓๕๐	๐.๒๒
๓. ดิดยาเสพติด	คน	๑๘๕	๕๖	๒๔๑	๐.๑๕
๔. ดิดเกม	คน	๑๒	๑๑	๒๓	๐.๐๑
๕. การพนันต่างๆ	คน	๑๗๐	๔๙	๒๑๙	๐.๑๔
๖. วัยแรงงานที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน	คน	๐	๐	๐	๐

ตารางที่ ๘ แสดงสถานการณ์วัยแรงงานที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จากการสำรวจพบว่าปัญหาส่วนใหญ่ คือ ดิดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน ๓๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๒ รองลงมาคือ ดิดยาเสพติด จำนวน ๒๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๕ และดิดการพนันต่างๆ จำนวน ๒๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๔

ตารางที่ ๙ แสดงสถานการณ์วัยแรงงานที่พิการ

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น %
๑. วัยแรงงานพิการที่จดทะเบียน	คน	๒,๕๒๕	๑,๖๕๗	๔,๑๘๒	๑๐๐
๒. การได้รับเบี้ยยังชีพของวัยแรงงานพิการที่จด	คน				

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น %
ทะเบียน					
- ได้รับเบี้ยยังชีพ	คน	๒,๑๘๔	๑,๓๗๐	๓,๕๕๔	๘๕.๐
- ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ	คน	๓๔๑	๒๘๗	๖๒๘	๑๕.๐
๓. วิทยแรงงานพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ (รถเข็น ไม่เท้า ขาเทียม อื่นๆ)	คน	๗๙	๕๒	๑๓๑	-
๔. ศูนย์การเรียนรู้สำหรับวิทยแรงงาน	แห่ง	////	////	-	-

ตารางที่ ๙ แสดง สถานการณ์การได้รับเบี้ยยังชีพของวิทยแรงงานพิการที่จดทะเบียน จำนวน ๔,๑๘๒ คน การได้รับเบี้ยยังชีพของวิทยแรงงานพิการที่จดทะเบียน แยกเป็น ได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๒,๑๘๔ คน ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๖๒๘ คน วิทยแรงงานพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ (รถเข็น ไม่เท้า ขาเทียม อื่นๆ) จำนวน ๑๓๑ คน

๔) สถานการณ์ผู้สูงอายุ

ตารางที่ ๑๐ แสดงสถานการณ์ผู้สูงอายุ

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น %
๑ ผู้สูงอายุ อายุตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่จริง ณ วันที่ จัดเก็บข้อมูล	คน	๒๔,๑๕๖	๒๕,๓๑๒	๔๙,๔๖๘	๑๐๐
๒. อายุ ๖๐ - ๖๙ ปี	คน	๑๓,๗๓๐	๑๔,๙๓๕	๒๘,๖๖๕	๕๗.๙๕
๓. อายุ ๗๐ - ๗๙ ปี	คน	๖,๒๐๘	๗,๓๖๘	๑๓,๕๗๖	๒๗.๔๔
๔. อายุ ๘๐ - ๘๙ ปี	คน	๔,๐๑๐	๒,๖๗๕	๖,๖๘๕	๑๓.๕๑
๕. อายุ ๙๐ - ๑๐๐ ปี	คน	๑๙๔	๓๑๘	๕๑๒	๑.๐๔
๖. อายุ ๑๐๐ ปีขึ้นไป	คน	๑๔	๑๖	๓๐	๐.๐๖

ตารางที่ ๑๐ แสดงสถานการณ์ผู้สูงอายุ จากการจัดเก็บสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดบึงกาฬ มีจำนวนผู้สูงอายุ ที่มีอยู่จริงของจังหวัดบึงกาฬ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ พบว่าจังหวัดบึงกาฬมีจำนวนผู้สูงอายุจำนวน ๔๙,๔๖๘ คน เป็นชาย จำนวน ๒๔,๑๕๖ คน เป็นหญิง จำนวน ๒๕,๓๑๒ คน โดยช่วงอายุที่มีผู้สูงอายุมากที่สุด คือช่วงอายุ ๖๐ - ๖๙ ปี จำนวน ๑๓,๕๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๙๕ ช่วงอายุ ๗๐-๗๙ ปี จำนวน ๑๓,๕๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔๔ ช่วงอายุ ๘๐-๘๙ ปี จำนวน ๖,๖๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๑ ช่วงอายุ ๙๐-๑๐๐ ปี จำนวน ๕๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๔ และช่วงอายุที่มีผู้สูงอายุน้อยที่สุดคือ อายุ ๑๐๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๖

ตารางที่ ๑๑ แสดงสถานการณ์ความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุ

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น %
๑. อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก	คน	๓๒๔	๓๑๙	๖๔๓	๑.๓๐
๒. อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ถูกทอดทิ้ง	คน	๒๔	๑๔	๓๘	๐.๐๘
๓. ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย	คน	๒๒๗	๑๙๗	๔๒๔	๐.๘๖
๔. ดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้ป่วยเรื้อรัง พิการ และจิตเวช	คน	๑๑๕	๑๗๑	๒๘๖	๐.๕๘
๕. ผู้สูงอายุที่ต้องเลี้ยงดูบุตรตามลำพัง	คน	๕๔	๘๓	๑๓๗	๐.๒๘

ตารางที่ ๑๑ แสดงสถานการณ์ความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุ พบว่าปัญหาส่วนใหญ่ คือ อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก จำนวน ๖๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๐ รองลงมาคือ ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมต่อการพักอาศัย จำนวน ๔๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๖ และดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้ป่วยเรื้อรัง พิการ และจิตเวช จำนวน ๒๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๘

ตารางที่ ๑๒ แสดงสถานการณ์ผู้สูงอายุที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น %
๑. มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	คน	๔๐	๑๘	๕๘	๐.๑๒
๒. ดิดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์/	คน	๙๔	๑	๙๕	๐.๑๙
๓. ดิดยาเสพติด	คน	๘๐	๔	๘๔	๐.๑๗
๔. ดิดเกม	คน	๑๘	๐	๑๘	๐.๐๔
๕. ดิดการพนันต่างๆ	คน	๗๙	๑๑๐	๑๘๙	๐.๓๘

ตารางที่ ๑๒ แสดงสถานการณ์ผู้สูงอายุที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม พบว่าปัญหาส่วนใหญ่ คือ ดิดการพนันต่างๆ จำนวน ๑๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๘ รองลงมาคือ ดิดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน ๙๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๙ และ ดิดยาเสพติด จำนวน ๘๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๗

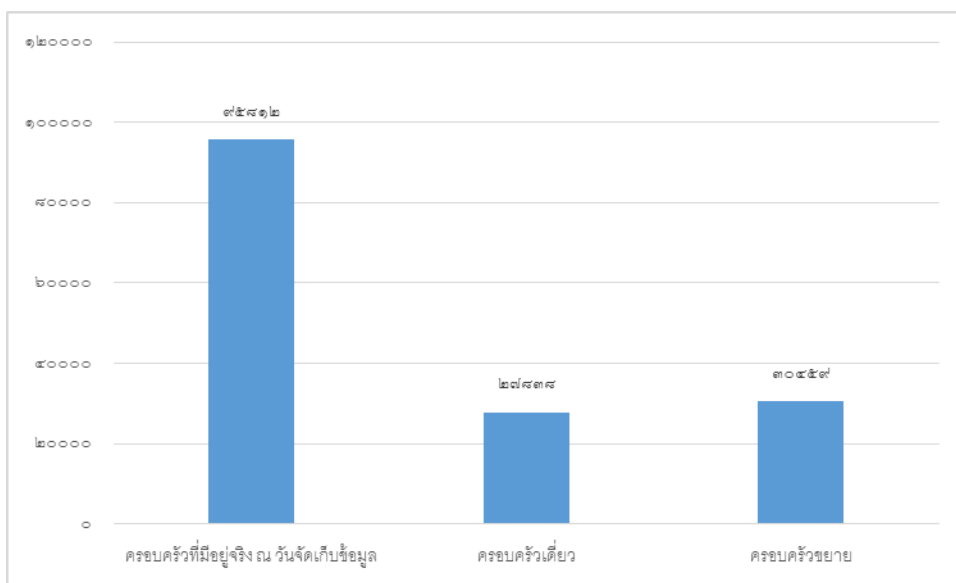
ตารางที่ ๑๓ แสดงสถานการณ์การได้รับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น %
๑. การได้รับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ	คน	๒๐,๒๔๖	๒๒,๔๗๘	๔๒,๗๒๔	๑๐๐
- ได้รับเบี้ยยังชีพ	คน	๑๙,๙๕๖	๒๒,๒๙๖	๔๒,๒๕๒	๙๘.๙๐
- ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ	คน	๒๙๐	๑๘๒	๔๗๒	๑.๑๐
๒. ผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน	คน	๔๐๗	๖๗๘	๑,๐๘๕	๒.๑๙
๓. ผู้สูงอายุที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อนขอทาน	คน	๑๐	๓	๑๓	๐.๐๓
๔. ผู้สูงอายุพิการที่จดทะเบียน	คน	๒,๘๖๓	๒,๖๙๒	๕,๕๕๕	๑๐๐
๕. การได้รับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุพิการที่จดทะเบียน	คน				
- ได้รับเบี้ยยังชีพ	คน	๒,๘๖๓	๒,๖๙๒	๕,๕๕๕	๑๐๐
- ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ	คน				
๖. ผู้สูงอายุพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ (รถเข็น ไม้เท้า ขาเทียม อื่นๆ)	คน	๑๓๙	๑๓๗	๒๗๖	-
๗. ศูนย์การเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ	แห่ง	////	////	-	-

ตารางที่ ๑๓ แสดงสถานการณ์การได้รับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ มีผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๔๒,๗๒๔ คน เป็นชาย ๒๐,๒๔๖ คน เป็นหญิง จำนวน ๒๒,๔๗๘ คน มีผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ติดเตียง/ติดบ้าน จำนวน ๑,๐๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๙ ผู้สูงอายุที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอทาน จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๓ การได้รับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุพิการที่จดทะเบียน แยกเป็นได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๒,๘๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ผู้สูงอายุพิการที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ (รถเข็น ไม้เท้า ขาเทียม อื่นๆ) จำนวน ๒๗๖ คน

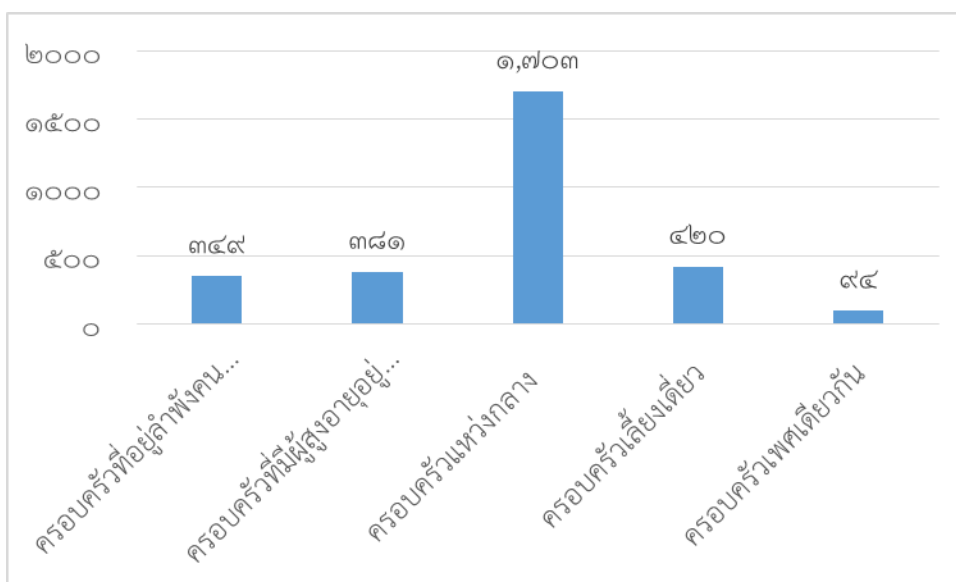
๕) สถานการณ์ครอบครัว

แผนภูมิที่ ๔ แสดงสถานการณ์ครอบครัว

แผนภูมิที่ ๔ การเก็บข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดบึงกาฬมีจำนวนครอบครัวที่มีอยู่จริงของจังหวัดบึงกาฬ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ พบว่าครอบครัวจากการสำรวจมีจำนวน ๙๕,๘๑๒ ครอบครัว โดยจำแนกเป็นครอบครัวเดี่ยว จำนวน ๒๘,๘๓๘ ครอบครัว ครอบครัวขยาย จำนวน ๓๐,๔๕๙ ครอบครัว

แผนภูมิที่ ๕ แสดงจำนวนครอบครัวตามรูปแบบ

แผนภูมิที่ ๕ แสดงจำนวนครอบครัวตามรูปแบบที่พบมากที่สุดคือครอบครัวแห่งกลาง จำนวน ๑,๗๐๓ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๘ รองลงมาคือครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว จำนวน ๔๒๐ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๔ ครอบครัวที่มีผู้สูงอายุอยู่ตามลำพังกับคู่สมรส จำนวน ๓๘๑ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๐ ครอบครัวที่อยู่

ลำพังคนเดียว จำนวน ๓๔๙ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๖ และครอบครัวเพศเดียวกัน จำนวน ๙๔ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๐

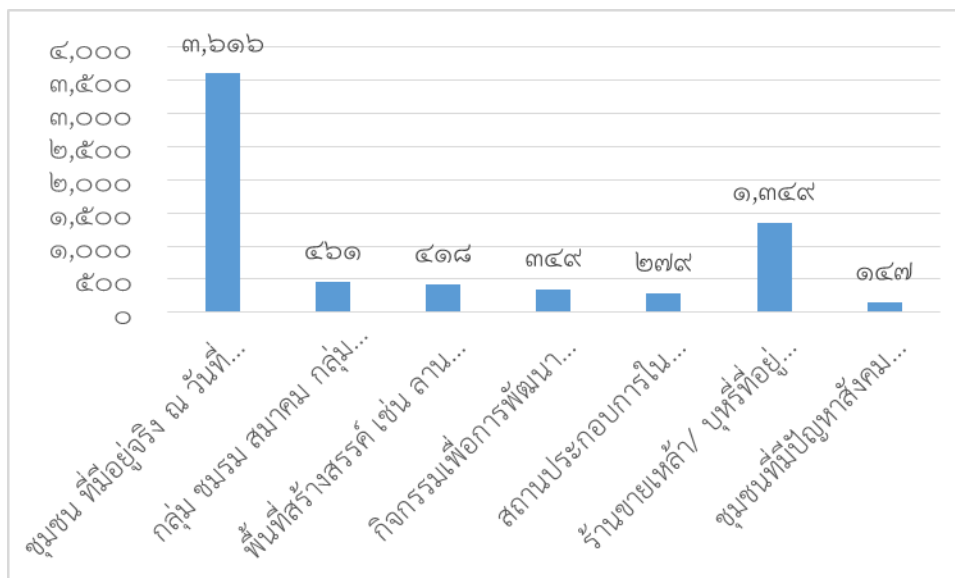
ตารางที่ ๑๔ แสดงสถานการณ์ครอบครัวที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	รวม	คิดเป็น %
๑. มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	ครอบครัว	๑๑๙	๐.๑๒
๒. ติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์/	ครอบครัว	๓๖๔	๐.๓๘
๓. ติดยาเสพติด	ครอบครัว	๑๔๔	๐.๑๕
๔. ติดเกม	ครอบครัว	๑๘๖	๐.๑๙
๕. ติดการพนันต่าง ๆ	ครอบครัว	๑๖๑	๐.๑๗
๖. ครอบครัวที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน	ครอบครัว	๐	๐
๗. ครอบครัวที่มีการกระทำความรุนแรงต่อกัน	ครอบครัว	๒๙	๐.๐๓

ตารางที่ ๑๔ แสดงสถานการณ์ครอบครัวที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม พบว่าปัญหาส่วนใหญ่คือติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน ๓๖๔ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๘ รองลงมาคือ ติดเกม จำนวน ๑๘๖ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๙ และติดการพนันต่าง ๆ จำนวน ๑๖๑ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๗

๖) สถานการณ์ชุมชน

แผนภูมิที่ ๖ แสดงสถานการณ์ชุมชน

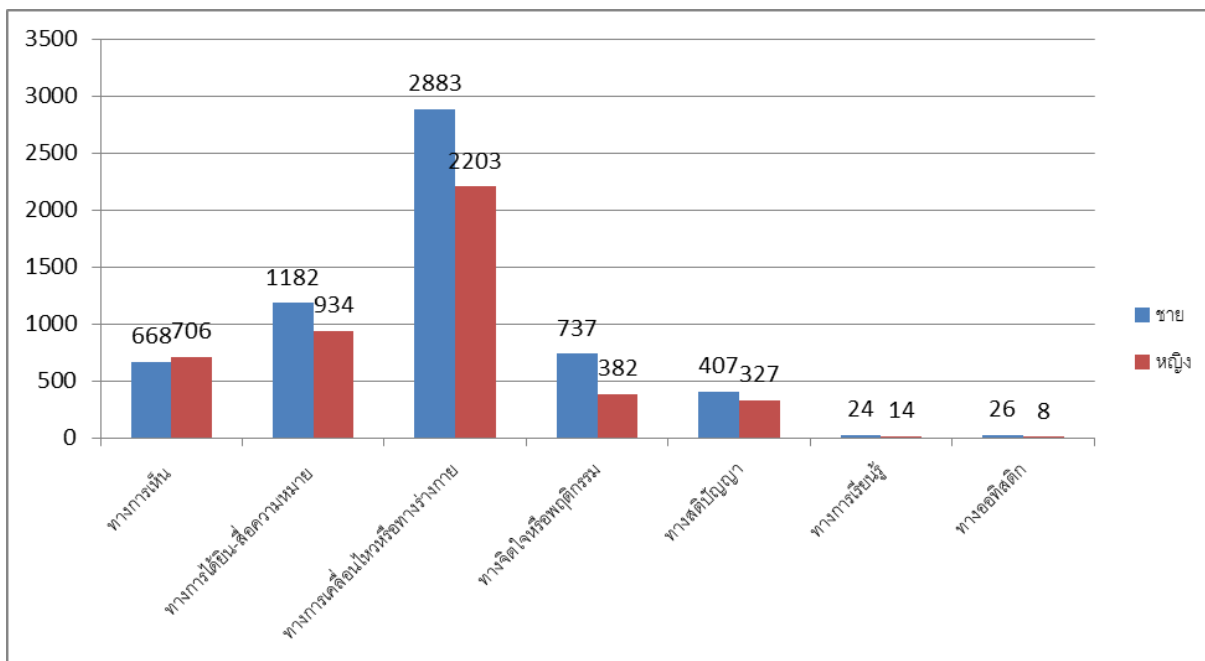

แผนภูมิที่ ๖ การเก็บข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดบึงกาฬ ชุมชน ที่มีอยู่จริง ณ วันที่จัดเก็บข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ พบว่ามีจำนวน ๓,๖๑๖ แห่ง มีร้านขายเหล้า/ บุหรี่ที่อยู่ในชุมชน จำนวน ๑,๓๔๙ ร้าน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๓๐ กลุ่ม ชมรม สมาคม กลุ่มต่างๆ ที่มีการจัดกิจกรรมในชุมชน จำนวน ๔๖๑ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๔ พื้นที่สร้างสรรค์ เช่น ลานกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย ฯลฯ จำนวน ๔๑๘ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕๕ กิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี คนพิการ ผู้สูงอายุ ครอบครัว ฯลฯ จำนวน ๓๔๙ กิจกรรม คิดเป็นร้อยละ ๙.๖๕ สถานประกอบการในชุมชน เช่น ร้านคาราโอเกะ สถานเริงรมย์ สนุกเกอร์ ร้านเกม จำนวน ๒๗๙ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๗.๗๑ และชุมชนที่มีปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด ตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ทะเลาะวิวาท ฯลฯ จำนวน ๑๔๗ ชุมชน คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๖

สรุปปัญหาสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด ประจำปี ๒๕๖๐

๑) สถานการณ์คนพิการ

- จัดทะเบียนตามประเภทความพิการ จำนวน ๑๐,๔๗๒ คน

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมาย	ไม่ได้รับ เบี้ยยังชีพ		รวม (คน)	ขาดแคลน ภายอุปกรณ์		รวม (คน)	รวมทั้งหมด (คน)
		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง		
๑	เด็กพิการ	๑๙	๑๑	๓๐	๑๔	๗	๒๑	๕๑
๒	เยาวชนพิการ	๕	๕	๑๐	๑๑	๔	๑๕	๒๕
๓	วัยแรงงานพิการ	๔๖	๓๖	๘๒	๖๓	๓๖	๑๐๒	๑๘๔
๔	ผู้สูงอายุ	๓๔	๒๙	๖๓	๕๗	๔๖	๑๐๓	๑๖๖
รวม		๑๐๔	๘๑	๑๘๕	๑๔๕	๙๓	๒๓๘	๔๒๖

๒) สถานการณ์เด็ก

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม
๑. อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก	คน	๗๗๐	๖๕๔	๑,๔๒๔
๒. ติดเกม	คน	๔๓๒	๑๓๘	๕๗๐
๓. ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมฯ	คน	๑๕๗	๑๗๗	๓๓๔
๔. มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	คน	๒๗๕	๓๙	๓๑๔
๕. ดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้ป่วยเรื้อรัง พิการ	คน	๒๓๙	๗๐	๓๐๙
๖. ติดยาเสพติด	คน	๒๕๖	๔๓	๒๙๙
๗. ติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	คน	๒๓๗	๓๒	๒๖๙
๘. ติดการพนันต่าง ๆ	คน	๖๗	๒๐	๘๗
๙. เด็กที่เป็นผู้กระทำความรุนแรงต่อผู้อื่น	คน	๔	๕	๙
๑๐. อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ถูกทอดทิ้ง	คน	๕	๓	๘
๑๑. เด็กที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ฯ	คน	๔	๒	๖
๑๒. เด็กที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรไม่พร้อมในการเลี้ยงดูบุตร	คน	////	๕	๕
๑๓. เด็กถูกบังคับใช้แรงงาน	คน	๐	๐	๐
๑๔. เด็กที่ดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอทาน	คน	๐	๐	๐

๓) สถานการณ์เยาวชน

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม
๑. อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก	คน	๓๔๑	๒๘๗	๖๒๘
๒. ติดเกม	คน	๔๖๐	๑๒๖	๕๘๖
๓. ติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	คน	๔๔๑๙	๓๐	๔๔๔๙
๔. ติดยาเสพติด	คน	๒๒๖	๔๔	๒๗๐
๕. มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	คน	๑๖๘	๔	๑๗๒
๖. ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมฯ	คน	๕๕	๗๙	๑๓๔
๗. ดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้ป่วยเรื้อรัง พิการ	คน	๑๙	๓๙	๕๘
๘. อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ถูกทอดทิ้ง	คน	๒๘	๑๘	๔๖
๙. เยาวชนที่ต้องเลี้ยงดูบุตรตามลำพัง	คน	////	๓๙	๓๙
๑๐. ติดการพนันต่าง ๆ	คน	๑๓	๑๐	๒๓
๑๑. เยาวชนที่ดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอทาน	คน	๐	๐	๐
๑๒. เยาวชนถูกบังคับใช้แรงงาน	คน	๐	๐	๐

๓) สถานการณ์วัยแรงงาน

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม
๑. อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก	คน	๒๙๐	๓๒๖	๖๑๖
๒. ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมฯ	คน	๓๐๔	๒๔๗	๕๕๑
๓. ติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	คน	๓๐๙	๔๑	๓๕๐
๔. ติดยาเสพติด	คน	๑๘๕	๕๖	๒๔๑
๕. ติดการพนันต่าง ๆ	คน	๑๗๐	๔๙	๒๑๙
๖. อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ถูกทอดทิ้ง	คน	๔๓	๒๙	๗๒
๗. ดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้ป่วยเรื้อรัง พิการ	คน	๒๗	๒๓	๕๐
๘. ติดเกม	คน	๑๒	๑๑	๒๓
๙. มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	คน	๘๒	๐	๘๒
๑๐. วัยแรงงานที่ดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน	คน	๐	๐	๐

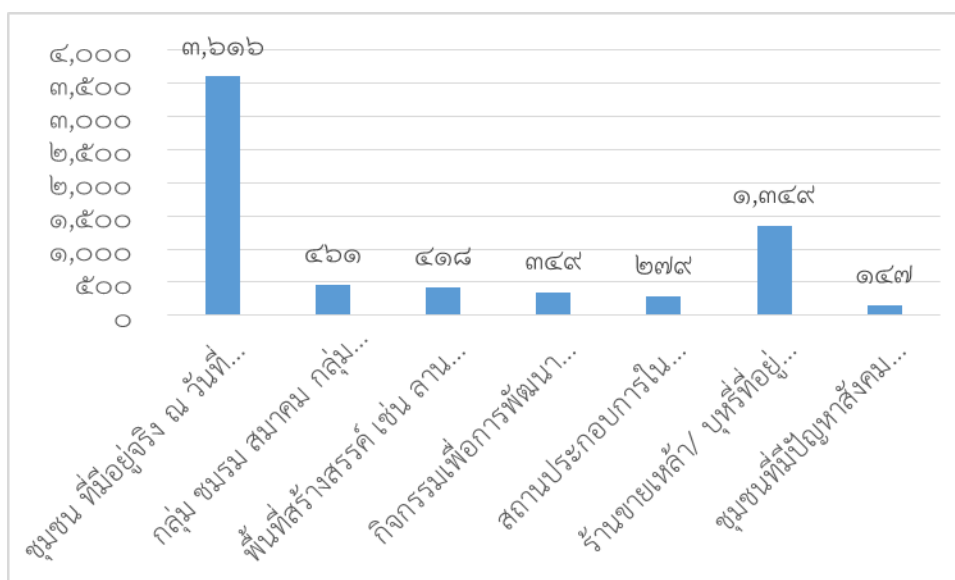
๔) สถานการณ์ผู้สูงอายุ

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	ชาย	หญิง	รวม
๑. อยู่กับครอบครัวยากจน/ยากลำบาก	คน	๓๒๔	๓๑๙	๖๔๓
๒. ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง/สภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมฯ	คน	๒๒๗	๑๙๗	๔๒๔
๓. ดูแลบุคคลในครอบครัวที่เป็นเด็ก ผู้ป่วยเรื้อรัง พิการ	คน	๑๑๕	๑๗๑	๒๘๖
๔. ติดการพนันต่างๆ	คน	๗๙	๑๑๐	๑๘๙
๕. ผู้สูงอายุที่ต้องเลี้ยงดูบุตรตามลำพัง	คน	๕๔	๘๓	๑๓๗
๖. มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	คน	๔๐	๑๘	๕๘
๗. อยู่คนเดียวตามลำพัง/ ไม่มีผู้ดูแล/ถูกทอดทิ้ง	คน	๒๔	๑๔	๓๘
๘. ติดยาเสพติด	คน	๘๐	๔	๘๔
๙. ติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์/	คน	๙๔	๑	๙๕
๑๐. ติดเกม	คน	๑๘	๐	๑๘

๕) สถานการณ์ครอบครัว

รายการข้อมูล	หน่วยนับ	รวม
๑.ติดเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ครอบครัว	๓๖๔
๒. ติดเกม	ครอบครัว	๑๘๖
๓. ติดการพนันต่าง ๆ	ครอบครัว	๑๖๑
๔. ติดยาเสพติด	ครอบครัว	๑๔๔
๕. มั่วสุมและทำความรำคาญให้ชาวบ้าน	ครอบครัว	๑๑๙
๖. ครอบครัวที่มีการกระทำความรุนแรงต่อกัน	ครอบครัว	๒๙
๗. ครอบครัวที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน	ครอบครัว	๐

๖) สถานการณ์ชุมชน

๒.๒ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค ในด้านคุณธรรมจังหวัดบึงกาฬ

๑) จุดแข็งด้านคุณธรรมของจังหวัดบึงกาฬ คือ

๑. จังหวัดบึงกาฬมีพระสงฆ์ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเป็นที่เคารพนับถือของคนในจังหวัดและต่างจังหวัดจำนวนมาก
๒. จังหวัดบึงกาฬมีวัดหรือศาสนสถานที่เป็นศูนย์รวมทางจิตใจในจังหวัด และเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป
๓. ประชาชนชาวจังหวัดบึงกาฬมีการใช้หลักธรรมของศาสนาเป็นหลักในการดำเนินชีวิต
๔. จังหวัดบึงกาฬมีการสืบทอด รักษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และหลักธรรมทางศาสนา
๕. ศาสนิกชนทุกศาสนา มีความสามัคคีปรองดอง มีกิจกรรมร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสามารถอยู่ร่วมกันได้โดยปกติสุข
๖. ใช้หลักความเชื่อทางศาสนาในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ประชาชนของจังหวัดบึงกาฬชอบทำบุญ มีลักษณะนิสัยเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
๘. วิถีชีวิต ประเพณีและวัฒนธรรมของประชาชนมีความเกี่ยวข้องกับศาสนา
๙. ภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ในจังหวัดต่างให้ความสำคัญและสนับสนุนการส่งเสริมคุณธรรมให้แก่ประชาชน
๑๐. ประชาชนของจังหวัดบึงกาฬยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

๒) จุดอ่อนด้านคุณธรรมของจังหวัดบึงกาฬ คือ

๑. สถาบันครอบครัวขาดการปลูกฝังเรื่องคุณธรรม และแนวทางปฏิบัติตามหลักศาสนาให้เด็กตั้งแต่เยาว์วัย
๒. ขาดการบูรณาการการทำงานในการส่งเสริมคุณธรรมของทุกภาคส่วนในพื้นที่อย่างแท้จริง ตลอดจนขาดการติดตามประเมินผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ
๓. ผู้นำครอบครัวบางส่วนไปประกอบอาชีพต่างจังหวัดเป็นเหตุให้ลูกหลานอยู่กับปู่ย่าตายาย ไม่มีเวลาอบรมดูแล
๔. การบริหารจัดการของศาสนสถานบางแห่งในการฝึกอบรมหรือปฏิบัติธรรมยังไม่เป็นระบบ ขาดหลักสูตรการฝึกอบรม
๕. ประชาชนบางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๖. เยาวชนบางส่วนของจังหวัดบึงกาฬขาดภูมิคุ้มกันทางด้านคุณธรรม

๓) โอกาสด้านคุณธรรมของจังหวัดบึงกาฬ คือ

๑. นโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุน ส่งเสริม และให้ความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมทางศาสนา เพื่อเสริมสร้างความสงบสุขและความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ รวมทั้งเพื่อความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ
๒. ค่านิยมการท่องเที่ยวในปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวในมิติทางวัฒนธรรมมากขึ้น
๓. หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ให้ความสนใจ และร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมทางศาสนา
๔. การมีแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมระดับชาติ สามารถนำมาใช้เป็นกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนส่งเสริมคุณธรรมในชุมชนได้
๕. การเรียกร้องของสังคมให้ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน บริหารงานและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีคุณธรรม ประกอบด้วย ความโปร่งใส มีธรรมาภิบาล (Good Corporate Governance) และมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility : CSR)
๖. ภาวะวิกฤตทางด้านคุณธรรมจริยธรรมของสังคมในปัจจุบัน เกิดเป็นกระแสสังคมให้บุคคลสำคัญในด้าน ต่าง ๆ เป็นต้นแบบที่ดี
๗. กลไกภาครัฐบางส่วน เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ รวมถึงศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) ให้การสนับสนุนการเสริมสร้างคุณธรรมให้สังคม จึงเป็นกลไกที่สำคัญในการ กำหนดทิศทางและผลักดันการพัฒนาประชาชนให้มีคุณธรรม
๘. กระบวนการสื่อสารที่มีความทันสมัย โดยผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้สามารถเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และสื่อสารเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและคล่องตัวมากขึ้น

๔) ข้อจำกัดด้านคุณธรรมของจังหวัดบึงกาฬ คือ

๑. ความเปลี่ยนแปลงของสังคมเป็นสังคมโลกาภิวัตน์ที่ทำให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ ไม่ค่อยสนใจและเห็นความสำคัญของคุณธรรม
๒. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและกระแสโลกาภิวัตน์มีผลกระทบต่อวัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิมที่ดีงาม ส่งผลให้ประชาชนมีความเป็นวัตถุนิยม ให้ความสำคัญกับศีลธรรมและวัฒนธรรมที่ดิงงามลดลง
๓. ปัจจัยในการดำเนินกิจกรรมทางคุณธรรม เช่น บุคลากร งบประมาณ การบริหารจัดการ และวัสดุอุปกรณ์ยังไม่เพียงพอ
๔. การประสานงานระหว่างหน่วยงานและการบูรณาการการทำงานด้านคุณธรรมยังต้องได้รับการพัฒนา
๕. กระแสบริโภคนิยม และการโฆษณาชวนเชื่อ กำลังเป็นกระแสที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมของคนในสังคม

๖. ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการให้ความ สำคัญกับเรื่องการส่งเสริมคุณธรรมและค่านิยมอันดีงามในสังคม

๗. ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศในภาวะสังคมปัจจุบัน แม้จะมีผลกระทบในเชิงบวก ในเรื่องความสะดวกสบาย แต่อาจจะส่งผลกระทบในเชิงลบต่อการยึดมั่นในคุณธรรมของประชาชนในสังคม

๘. กระแสการไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาสู่สังคมไทยทางสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยี สารสนเทศมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนไทยมากขึ้น ทำให้รากเหง้าความเป็นไทยหลายประการได้รับผลกระทบ ถูกลดคุณค่าลงและถูกเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมไทยกำลังถูกกลืนจากค่านิยม ตะวันตก ส่งผลให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ต่างยึดติดกับค่านิยมของต่างชาติแล้วละเลยความเป็นไทย

๙. ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศและการส่งเสริม คุณธรรมเป็นอย่างมาก ประชาชนบางส่วนมองว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติและยอมรับได้

๒.๓ บทสรุป

โดยภาพรวมสภาพแวดล้อมและศักยภาพในการส่งเสริมคุณธรรมในจังหวัดบึงกาฬ จะเห็นได้ว่าจังหวัด บึงกาฬมีจุดแข็งคือศักยภาพภายในสูง แต่ยังมีจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขและปรับปรุงโดยมุ่งที่สถาบันครอบครัว ใน ขณะเดียวกันแม้ว่าจังหวัดบึงกาฬจะมีปัญหาและอุปสรรคอยู่บ้าง แต่ยังเห็นโอกาสในการส่งเสริมคุณธรรมเพื่อ พัฒนาคุณภาพคนจังหวัดบึงกาฬ จึงถือว่าเป็นภาระสำคัญของจังหวัดบึงกาฬในการขับเคลื่อนงานการส่งเสริม คุณธรรมในปัจจุบันและอนาคตต่อไป